Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ – ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΕΘΝΗ

Το Μανιφέστο των Κυπρίων τυφλών για τον Τραπεζο-ραδιο-μαραθώνιο

ΤΟΠΙΚΑ

Από τα σκάνδαλα των τραπεζών στην προετοιμασία των διαπραγματεύσεων με απόηχους από καχύποπτους πολίτες

ΣΧΕΔΙΟ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

Στα μέσα της περασμένης βδομάδας, η βασική έμφαση των ΜΜΕ ήταν σε δύο σκάνδαλα των τραπεζών: το ένα ήταν θέμα των αξιόγραφων, όταν το Σίγμα δημοσιοποίησε το πόρισμα της έρευνας για τα αξιόγραφα, όπου φάνηκε καθαρά ότι οι τράπεζες, σκόπιμα, τόνιζαν τα ψηλά επιτόκια και παραγνώριζαν τους κίνδυνους στην πληροφόρηση των μελλοντικών θυμάτων. Βέβαια, το παιχνίδι είναι πια χαμένο – τουλάχιστον 1.4 δις χάθηκαν και οι καταθέτες που μετατράπηκαν σε επενδυτές, μάλλον, θα πάρουν μετοχές, ελπίζοντας ότι σε κάποια φάση θα βελτιωθεί η κατάσταση των τραπεζών.

Το επόμενο θέμα που απασχόλησε έντονα τα ΜΜΕ, ήταν το ποσό που χρειάζονται οι τράπεζες και αναπόφευκτα, κατά πόσο αυτό το ποσό θα μπορεί να ενταχθεί στο κυπριακό δημόσιο χρέος; Παραδόξως, όλοι οι πολιτικοί που μέχρι πρόσφατα ανησυχούσαν για το δημόσιο χρέος, τώρα που αφορά στις τράπεζες το θέμα, δεν είχαν τίποτα να πουν. Ο Φιλελεύθερος άφησε να διαρρεύσει πρωτοσέλιδα ότι συζητείται το πόσο των 11.5 δις που αγγίζει πια το μη βιώσιμο. Η συζήτηση, η οποία βασιζόταν τουλάχιστον στη

ρεαλιστική πραγματικότητα των αιτιών και των αναγκών της οικονομίας, συνεχίστηκε μέχρι το σαββατοκύριακο, όταν ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας άφησε να διαρρεύσει ένα πιο αισιόδοξο σενάριο – ότι το χρέος θα είναι διαχειρισιμο. Καλή προσπάθεια και λογική, βέβαια, με βάση τα δεδομένα – αλλά, όλα εξαρτώνται από το μέγεθος των αναγκών των τραπεζών.

Κλίμα συναίνεσης ή ο φόβος (του μεγέθους της τρύπας των τραπεζών) φέρνει κόλαση

Στο φόντο αυτής της φοβίας για το μέγεθος των αναγκών των τραπεζών, οι συζητήσεις ανάμεσα στην κυβέρνηση και τα κόμματα έγιναν ξαφνικά πιο ώριμες – με την αποφυγή βαρύγδουπων δηλώσεων. Τα κόμματα έστειλαν τα «οικονομικά επιτελεία» στο υπουργείο οικονομικών και η συζήτηση φάνηκε να προχωρά – με τα αναμενόμενα: τον ΔΗΣΥ λ.χ. να επιμένει ότι η επέκταση του ορίου συνταξιοδότησης έπρεπε να γίνει αμέσως. Υπήρχαν, επίσης, διαφωνίες, όσον αφορά την κλιμάκωση των περικοπών των μισθών στο δημόσιο, με την διαφωνία να εστιάζεται στο αν θα υπάρχει μια οριζόντια αποκοπή - κοντά στη λογική της τρόικα - ή μια σειρά κλιμακωτών αποκοπών – προφανώς, παίζονται και τα συμφέροντα διαφόρων ομάδων. Όμως, σε γενικές γραμμές φάνηκε να υπάρχει συναίνεση. Το πιο χαρακτηριστικό περιστατικό ήταν η συμπερίληψη του Σ. Κοιλιάρη στην ομάδα του ΔΗΚΟ παρά η συμμετοχή του Ν. Παπαδόπουλου, ο οποίος, βέβαια, εξέφρασε έμμεσα τη δυσφορία μέσα από τα δημοσιογραφικά κυκλώματα που τον εκφράζουν. Η δυσφορία είχε και την κωμική της διάσταση, όταν το κύκλωμα της αρχισυνταξίας του Φιλελευθέρου προσπάθησε να ειρωνευτεί την απουσία του, με ένα σχόλιο που ρωτούσε ρητορικά κατά πόσον έχει σχέση με τα οικονομικά ο επικεφαλής της επιτροπής οικονομικών της βουλής. Ήταν μια αποκαλυπτική ερώτηση, έστω και αν ήταν και λίγο φροϋδικό ολίσθημα/ γλώσσα λανθάνουσα: έχει σχέση ένας δικηγόρος με τα οικονομικά η έχουν σχέση τα συμφέροντα των πελατών του;

Και η επιστροφή στις πιέσεις για ... υπογραφές και υποχωρήσεις στην ατζέντα του κεφαλαίου

Κάπου στα μέσα της εβδομάδας, άρχισε να εμφανίζεται η νέα εστία άγχους – το δήθεν όριο της 12ης Νοεμβρίου. Η ημερομηνία είχε προκύψει από μια

αναφορά, όταν η Γερμανία φάνηκε να αποθαρρύνει την Ισπανία από άμεση προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης. Αναπτύχθηκε, τότε, η ιδέα ότι θα εμφανίζονταν ως πακέτο τα θέματα της Ελλάδας, Κύπρου και Ισπανίας. Το ότι η Ισπανία δεν υπέβαλε, ακόμα, αίτηση δεν φάνηκε να κλονίζει την πίστη στο νέο κλισέ. Έτσι μια μερίδα των ΜΜΕ άρχισε το νέο βιολί πιέσεων. «Κινδυνεύουμε να χάσουμε το τρένο»…. Αλληγορικές αναφορές, ουσιαστικά, για να πιεστεί η κυπριακή πλευρά. Διότι, προφανώς, υπάρχει μια εσωτερική ομάδα πίεσης για σκληρή λιτότητα. Πέρα από τον Ν. Παπαδόπουλο και τα συμφέροντα τα οποία εκπροσωπεί, ανάλογα μπορεί να πει κάποιος σίγουρα και για τον Α. Νεόφυτου. Την Παρασκευή και ενώ οι συζητήσεις στα πλαίσια της συναίνεσης προχωρούσαν – μέχρι και η ΟΕΒ έβαλε νερό στο κρασί της και δέχθηκε την διατήρηση του θεσμού της ΑΤΑ- ο αναπληρωτής πρόεδρος του ΔΗΣΥ, επέμενε με κείμενο του στις εφημερίδες, ότι η ΑΤΑ έπρεπε να καταργηθεί – αρθρώνοντας την έκκληση μέσα από μια σειρά αποσπασμάτων που στόχευαν να εμφανίσουν το θεσμό αρνητικά. Το γενικό επιχείρημα ήταν ότι αφού δεν παίρνουν ΑΤΑ όλοι οι εργαζόμενοι και αφού θα παγοποιηθει (το ότι η παγοποιηση θα είναι για ένα διάστημα δεν αναφέρεται φυσικά) τότε δεν πρέπει να επιμένουμε να τον κάνουμε «σημαία» Είναι και αυτή μια στρατηγική που εκφράζει τα συμφέροντα τα οποία εκπροσωπεί – και για το κεφάλαιο η κατάργηση της ΑΤΑ ήταν ξεκάθαρη επιδίωξη έστω και αν αναγκάστηκε να υποχωρήσει . Όμως, το ότι δεν μπορεί να αρθρώσει ανοικτά την επίθεση του είναι σημαντικό για την μετατόπιση της ρητορικής στο δημόσιο λόγο.

Συνεχίζεται η ανάδυση του δημόσιου λόγου κριτικής των τραπεζών, παρά την «επίσημη» λογοκρισία

Διότι, εκτός από τον Αβέρωφ, εμφανίζονται πια και οι πιέσεις από την άλλη πλευρά – οι απαιτήσεις για λογοδοσία των τραπεζών. Την Τετάρτη, υπήρχε ένας ενδιαφέρον παραλληλισμός του Κ. Παπασταύρου - σχολιαστή για οικολογικά θέματα - στο Φιλελεύθερο, ανάμεσα στην οικολογική καταστροφή στην Ιαπωνία και την τραπεζιτική κρίση στην Κύπρο με τίτλο «Ξέραμε, αλλά δεν μιλάγαμε».

«Με αφορμή, λοιπόν, τα πιο πάνω γεγονότα, πέραν των δημοσιονομικών μας προβλημάτων, ερχόμαστε στα δικά μας τραπεζιτικά οικονομικά προβλήματα και ειδικά στα τζίνια, τους τραπεζιτικούς μας, προεξάρχοντος του τέως γεν.

διευθυντή της Κεντρικής Τράπεζας κ. Ορφανίδη… θα άξιζε να διερευνάτο και ο υπηρεσιακός του περίγυρος…. Διότι, πώς να το κάνουμε, ενώ ο τέως διευθυντής κάνει τώρα την εξοχή του, τα υπόλοιπα διευθυντικά τζίνια είναι ακόμα εκεί στην θέση τους και διαφεντεύουν. Το ίδιο ερώτημα, πάει και στα τζίνια των δυο μεγάλων μας τραπεζών, της Κύπρου και Λαϊκής, που έριξαν το κόσμο μέσα στα ... σκατά. Μπορεί μερικοί να την έχουν σκαπουλάρει με ελαφρά πηδηματάκια, όπως ο κ. Ηλιάδης, αλλά να πάρει η ευχή εκατοντάδες golden boys ελέγχουν ακόμα την οικονομία του τόπου.»

Και την Κυριακή, ο Μ. Ολύμπιος υπενθύμισε στο κείμενο του «Πώς χάθηκε 1 δις ευρώ σε πέντε μήνες;» ότι εκτός από όσα έχουν, ήδη, χαθεί με τον τζόγο των τραπεζιτών, ήδη χάνονται και αλλά, καθώς, η απόφαση του Ορφανίδη να επιτρέψει το φόρτωμα των δανείων της Εγνατία στην Λαϊκή, μεταφέρεται στους ωμούς του κύπριου φορολογούμενου.

Και ξαφνικά ελπίδα από το περασμένο καλοκαίρι: ότι θυμάται ο καθένας
Η «μεγάλη ελπίδα» ήρθε σαν ξαφνική ανακάλυψη στους δημοσιογράφους – όταν εγκρίθηκε μια κάποια αρχή για την τραπεζική ένωση, άρα και για το μηχανισμό άμεσης ανακεφαλαιοποιησης των τραπεζών μέσω ESM, υπήρξε ένα είδος κραυγής ανακούφισης – και από πολιτικούς και από πρωτοσέλιδα. Το ζήτημα ωστόσο είναι παλιό: η απόφαση είχε ληφθεί, ήδη, το καλοκαίρι και όντως, τότε η κυπριακή κυβέρνηση είχε καταφέρει να υπάρξει άνοιγμα για συμμετοχή της Κύπρου στην ανακεφαλαιοποίηση. Βέβαια, τότε τα ΜΜΕ ήταν απασχολημένα να πιέζουν για αποδοχή των όρων της τρόικα, αντί να βλέπουν το νέο πλαίσιο – και άρα τί κερδίσαμε με το να μην πέσουμε σε μνημόνια το 2011. Τώρα, η ελπίδα (μπροστά στην συνειδητοποίηση του προβλήματος των Τραπεζών) ήταν διάχυτη σε βαθμό που σκέπαζε, ακόμα και το γεγονός ότι η διαδικασία είναι υπό εξέλιξη.

Στο πλαίσιο των ευρύτερων συγκλίσεων, φάνηκε να προχωρεί και η συζήτηση για το Συνεργατισμό και την σχέση του με την Κεντρική Τράπεζα. Η σχετικά παράδοξη παρέμβαση του αρχιεπισκόπου υπέρ του συνεργατισμού, μάλλον προέρχεται και από ανησυχία ότι η εικόνα του ως τοπικός διαχειριστής

κεφαλαίων είναι έντονη – και δηλώσεις όπως εκείνη για τις συντάξεις των φτωχών σαν αιτία της κρίσης, δεν βοηθούν σαφώς.

Δύο δηλώσεις του Προέδρου

Την Παρασκευή είχαμε ένα νέο μέτωπο: ο Πρόεδρος έκανε δηλώσεις στις Βρυξέλλες, όπου εμφανίστηκε συγκαταβατικός με την έννοια του μνημονίου, λέγοντας ότι θα ήταν καλά να υπογραφεί το συντομότερο. Ήταν μια δήλωση στο συγκεκριμένο πλαίσιο, η οποία απλώς, δεν συμπληρωνόταν από την τοπική διάσταση – ότι θα γίνει διαπραγμάτευση. Και έτσι, ενώ, στα πρωτοσέλιδα του Φιλελευθέρου και της Καθημερινής της Κυριακής, η πίεση για επιτάχυνση επανήλθε, η δήλωση Χριστοφια προκάλεσε και αντιδράσεις από μερίδα της εξωθεσμικής αριστεράς στην μπλοκόσφαιρα, που θεωρεί το μνημόνιο - οποιοδήποτε μνημόνιο - ως οριακό αρνητικό σημείο.
Από την άλλη, πέρασε σχετικά απαρατήρητη μια άλλη ενδιαφέρουσα δήλωση του Προέδρου σε σχέση με τις ανάγκες ανακεφαλαιοποιησης των τραπεζών: «*Όταν θα γνωρίζουμε τα πραγματικά ποσά, τότε θεωρώ ότι θα είναι μεγάλο το πρόβλημα*».

Τα υπόγεια ρεύματα και η στάση των πολιτών: μια ριζική πτώση για το ευρώ και μια στάση υπέρ του Δημοσίου

Αξίζει και μια αναφορά στα πρώτα στοιχεία για τις αντιδράσεις των πολιτών στο κλίμα που διαμορφώνεται με τις συζητήσεις για την Τρόικα. Μερικές δημοσκοπήσεις που εμφανίστηκαν, μέχρι τώρα, δείχνουν, μάλλον, ένα μοιρασμένο κοινό – και οι απαντήσεις κυμαίνονται αναλόγως των ερωτήσεων. Η δημοσκόπηση του ΡΙΚ την Πέμπτη, ήταν ενδιαφέρουσα αν και δεν απέφυγε τις προκατειλημμένες ερωτήσεις – λ.χ. όταν ρωτάς για την κρίση και αναφέρεις μόνο ελλείμματα και χρέος, χωρίς να αναφέρεσαι ρητά στις τράπεζες, προφανώς, λογοκρίνεις στο πλαίσιο των ερωτήσεων μια - ή την πιο - σημαντική διάσταση. Προκατάληψη υπήρξε, επίσης και στις ερωτήσεις για την ακίνητη περιούσια και τον φόρο εισοδήματος, όπου δεν έγινε - ιδιαίτερα για την ακίνητη περιούσια - καμία αναφορά στην ταξική διάσταση, η οποία σαφώς συζητείται – στη «μεγάλη ακίνητη περιουσία» και στη «φορολόγηση του πλούτου». Αυτές οι ερωτήσεις, προφανώς επιτρέπονται στην Γαλλία, αλλά ακόμα να έρθουν στην Κύπρο. Παρόλα αυτά, υπήρξαν

ενδιαφέροντα στοιχεία σε δύο τομείς – στη στάση απέναντι στην Ευρώπη και σε διάφορα μέτρα.

Η αντίδραση απέναντι στην Ευρώπη και τους μηχανισμούς, οι οποίοι εκπροσωπούνται στην Τρόικα - λ.χ. ΔΝΤ και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα - ήταν, σαφώς, αρνητικοί με ποσοστά γύρω στο 60%. Το πιο εντυπωσιακό ήταν η κριτική στάση απέναντι στο ευρώ που έφτανε, επίσης, το 60%. Κάτι που εξηγεί, προφανώς, την αμηχανία, όταν άφησε το θέμα ανοικτό ο Α. Κυπριανού.

Όσον αφορά στα μέτρα σε σχέση με την κρίση και τις εισηγήσεις της Τρόικα, υπήρξαν συντριπτικά ποσοστά για μια σειρά θεμάτων: 95% ενάντια στην αύξηση φόρου στα καύσιμα, 85% ενάντια στη μείωση συντάξεων, 77% ενάντια στην κατάργηση του 13^{ου} «στον ευρύτερο δημόσιο τομέα» και 67% ενάντια στην αύξηση του φόρου εισοδήματος. Υπάρχει, επίσης, σαφής πλειοψηφία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση «ημικρατικών οργανισμών» 48% - 31%, και πλειοψηφία ενάντια σε γενική φορολογία στην ακίνητη περιουσία 55%-34%.

Και η συγκάλυψη της φοροδιαφυγής… προχωρεί: ο Αβέρωφ καταθέτει προτάσεις καθυστέρησης

Συζήτηση φοροφυγάδων, τραπεζιτών και βουλευτων......

Όταν ξεκίνησε, πριν λίγες εβδομάδες, η συζήτηση της πρότασης της κυβέρνησης για δημοσιοποίηση των ονομάτων των φοροφυγάδων, ο Ν. Παπαδόπουλος εξέφρασε την ανησυχία του για πιθανές παραβιάσεις δικαιωμάτων, ενώ ο Αβέρωφ Νεοφύτου επέλεξε ακόμα πιο δραστικό τρόπο καθυστέρησης: εισηγήθηκε να καταθέσει νομοσχέδιο για όσους δεν υποβάλουν φορολογική δήλωση – και έτσι οι φτωχοί που δεν πληρώνουν φόρο και οι εκατομμυριούχοι φοροφυγάδες μπαίνουν στο ίδιο καλάθι - για να «αντιμετωπιστεί το πρόβλημα». Όπως έγινε και με τα προηγούμενα νομοσχέδια, ο στόχος φαίνεται να είναι η καθυστέρηση για να αποφύγουν οι «φίλοι και γνωστοί» να πληρώσουν.

Βέβαια, στο ενδιάμεσο προέκυψε και το πρόβλημα με τα φημολογούμενα δάνεια και την ενδεχόμενη προσωπική εμπλοκή του Αβέρωφ με τις τράπεζες. Σύμφωνα με δημοσιεύματα - που δεν διέψευσε - έχει δάνεια 645 χιλιάδων ευρω, ενώ ο οικογενειακός του κύκλος έχει δάνεια πέραν των 2 εκατομμυρίων. Οπότε ο Αβέρωφ εισηγείται τώρα «υποχρεωτική δήλωση περιουσιακής κατάστασης κάθε 7 χρόνια».

Και επειδή, τα λόγια είναι εύκολα, και προφανώς, επειδή ο Αβέρωφ είναι γνωστός για την συγκάλυψη διαφόρων, την Κυριακή υπήρχε ένα ενδιαφέρον άρθρο-σχόλιο-πρόκληση προς τον αναπληρωτή πρόεδρο του ΔΗΣΥ σε

σχέση με το «Πόθεν Εσχες». Ο Μ. Ιγνατίου στο κείμενο «Ιδού η Ρόδος κ. Αβέρωφ» [Φιλελεύθερος, 21/10] γράφει:

«Ψέλλισε και διάφορα άλλα ο κ. Αβέρωφ, άνευ βέβαια σημασίας, τα οποία επιβαρύνουν την θέση του κόμματος του. Διότι , οι προτάσεις νόμου είναι εφεύρεση αυτών που επιθυμούν να κρύψουν, όχι να αποκαλύψουν…..
Περιμένω από τον κ. Αβέρωφ… να δώσει πρώτος – από κοινού με τον πρόεδρο του - τη φορολογική δήλωση και τα περιουσιακά στοιχεία των ίδιων και των συγγενών τους. Και είναι σημαντικό να καλύψει το μέτρο και τους συγγενείς τους. Χωρίς να συνδέονται καθ' οιονδήποτε τρόπο οι δυο υποθέσεις, αποδείχθηκε με την υπόθεση του κ. Άκη Τσοχατζόπουλου ότι η έρευνα πρέπει να καλύπτει και τους συγγενείς. Και να θυμίσουμε στον κ. Αβέρωφ και τον πρόεδρο του ΔΗΣΥ, πώς σε άλλες χώρες, η αγορά μετοχών με … ψευδώνυμα τιμωρείται με πολυετή φυλάκιση.»

Και αφού θα ξεκινήσει η διαδικασία κάποτε, θα πρέπει βέβαια να καταθέσουν και στοιχεία τέως βουλευτές και υπουργοί, ιδιαίτερα της περιόδου των μιζών των πυραύλων. Και φυσικά, θα πρέπει κάποτε να διερευνηθεί, αν όντως η εταιρεία Whitenight, μέσω της οποίας αγοράστηκαν τα ακίνητα στην Λευκωσία είχαν ή δεν είχαν σχέση με χρήματα από τις μίζες.

Οι εκκρεμότητες μένουν.

Το Μαρί στο δικαστήριο και η αμηχανία των ΜΜΕ: Και ξαφνικά έπεσε μια παράξενη σιωπή

Τον Ιούλιο του 2011, μέσα στην υστερία που κατασκεύαζαν τότε, σχεδόν όλα τα ΜΜΕ, ήταν αδύνατον να αρθρώσει κάποιος ακόμα και τις αυτονόητες ερωτήσεις όπως: σε ποιά χώρα του κόσμου θεωρήθηκε υπεύθυνος για έκρηξη σε στρατόπεδο ο Πρόεδρος; Εκμεταλλευόμενοι το σοκ από την τραγωδία τα ΜΜΕ, η αντιπολίτευση και οικονομικοί παράγοντες, οι οποίοι είχαν συμφέρον να καλυφθεί το σκάνδαλο των τραπεζών, το οποίο είχε, ήδη, οδηγήσει την Κύπρο "εκτός αγορών" από τότε, εστίασαν στον Πρόεδρο Χριστόφια. Όταν ξεκίνησε ένα χρόνο

μετά η δίκη, τα δεδομένα είναι πια διαφορετικά – τα γεγονότα, τα οποία αναφέρονται είναι περίπου γνωστά πια, για όποιον παρακολούθησε την τότε συζήτηση και ιδιαίτερα για όποιον είδε τα τεκμήρια που δημοσιεύτηκαν, έστω και στο ελλιπές και σαφώς, μεροληπτικό κείμενο της «έρευνας» Πολυβίου: τα βασικά χρήσιμα τεκμήρια, τα πήρε από την έρευνα της αστυνομίας, την οποία μετά οι σύμμαχοι στα ΜΜΕ ήθελαν να λογοκρίνουν για να μην εμφανιστούν όσα και ο ίδιος λογόκρινε. Η διάφορα τώρα είναι, ωστόσο, κραυγαλέα – τα ΜΜΕ έχουν θάψει το θέμα στις εσωτερικές σελίδες, ως ένα ένοχο σκάνδαλο δικό τους. Η αντιπολίτευση λ.χ. που χρησιμοποίησε μια καθυστέρηση σε επίσκεψη επιτροπής του ΟΗΕ, για να δαιμονοποιήσει τον Μ. Κυπριανού, τώρα που κατάφερε να πάρει την έγκριση της ηγεσίας του ΔΗΚΟ, τί να πει; Και φυσικά, η δίκη η ίδια είναι τεκμήριο από μόνη της για το ποιές ερωτήσεις έπρεπε να είχα τεθεί από τότε, αλλά και το πώς ο Πολυβίου, όχι απλώς, παραβίασε τους όρους εντολής του, αλλά μετέτρεψε μια έρευνα σε ένα είδος show αυτοπροβολής, όπου ήταν ταυτόχρονα δικαστής, εισαγγελέας - εναντίον του Πρόεδρου και μόνο αφού σε αυτόν στρεφόταν η προσοχή του- και δικηγόρος μερικών από τους στρατιωτικούς στους οποίους στρέφονταν οι ευθύνες μέσα από τις έρευνες.

Η βολική σιωπή για την απουσία/εξαφάνιση Τσαλικίδη: Η αρχή της δίκης ήταν εκφραστική. Ο τέως αρχηγός της Εθνικής Φρουράς αρνήθηκε να έρθει και τα ΜΜΕ, σχεδόν, το αγνόησαν. Αν, όμως, ο καθ' ύλη αρμόδιος του στρατού δεν παρευρίσκεται σε ποιόν θα αποδοθούν οι ευθύνες – όταν λ.χ. είναι σαφές από τους κανονισμούς της εθνικής Φρουράς, ότι για εκκένωση της βάσης την απόφαση μπορούσε να την πάρει ο αρχηγός; Άλλωστε και πέρσι, τα ΜΜΕ ήταν πρόθυμα να τον απαλλάξουν, γιατί δεν βόλευαν οι ευθύνες του στην προσπάθεια να γίνει η μονοδιάστατη επίθεση στο Χριστόφια. Και διότι, βέβαια, υπήρχε και μια προσπάθεια συγκάλυψης των ευθυνών του στρατού ως δομής.

Όταν τα λογοκρινομενα παίζουν σε πρώτο πλάνο, τα ΜΜΕ κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν – ένα φιλμ και οι προεκτάσεις του: Όταν ξεκίνησε η δίκη, προβλήθηκε ένα φιλμ το οποίο έγινε γνωστό, πέρσι,

μετά τη δημοσιοποίησή του από την εφημερίδα Γνώμη και το οποίο λογοκρίθηκε από τα υπόλοιπα ΜΜΕ. Και όμως, ήταν ένα ενδιαφέρον τεκμήριο σε σχέση με δυο στοιχεία: αναφερόταν ξεκάθαρα στο ότι υπήρχαν εστίες φωτιάς στα χόρτα, ενώ σε μια αναφορά, ο ομιλών έλεγε ότι δεν ήταν κοντά στην φωτιά, αλλά στη σκοπιά. Αυτά σημαίνουν δύο πράγματα: οι τοπικοί υπεύθυνοι της μονάδας, δεν φρόντισαν να κάνουν αυτό που τους είχε ζητήσει η πυροσβεστική-δηλαδή αποψίλωση γύρω από το φορτίο. Το ότι είχε ζητηθεί αποψίλωση είναι καταγεγραμμένο στις οδηγίες που δόθηκαν μετά την σύσκεψη που έγινε πριν την έκρηξη. Το γεγονός, επίσης, ότι η σκοπιά, όπου βρίσκονταν αυτοί που ακούγονται στο φιλμ εθεωρείτο «μακριά» από την φωτιά είναι μια οδυνηρή υπενθύμιση ότι οι τρεις νεαροί - οι δίδυμοι και ο Α. Χαραλάμπους - στάλθηκαν «κοντά» στη φωτιά μετά από «οδηγίες» του κ. Ιωαννίδη. Στο βίντεο ακούγεται το ακόλουθο απόσπασμα:

«*Όχι κύριε είμαστε **πολύ μακριά** , είμαστε στην τρία* [εννοεί την σκοπιά]»

Η απαγορευμένη ερώτηση είναι βέβαια, πού βρίσκονταν όσοι έδωσαν οδηγίες να πάνε οι τρεις νεαροί να σβήσουν την φωτιά στα «χόρτα» - γιατί όπως ακούγεται στο βίντεο, υπήρχε ευρύτερος κίνδυνος: «να.. πάρει φώκον ούλλον το βουνό». Η απαγορευμένη ερώτηση αγγίζει τις ευθύνες της ίδιας της ιεραρχίας – και την δομή της, προφανώς, που θεωρεί τους απλούς στρατιώτες διαθέσιμους.

Και οι οδυνηρές ερωτήσεις που δεν αρθρώνονται ακόμα: ποιός/ποιοί διέταξαν την πυροσβεστική να πάει στο σημείο της έκρηξης; Ακολούθησε η μαρτυρία του κ. Θεοφίλου, πατέρα ενός από τα θύματα - πυροσβέστη - ο οποίος επανέλαβε ότι έπρεπε, με βάση τους κανονισμούς να διαταχθεί εκκένωση – και απομάκρυνση όλων από το σημείο της φωτιάς. Μπροστά στον πόνο του ανθρώπου δεν τέθηκε το αυτονόητο – ότι ο κ. Θεοφίλου εστιάζει μονομερώς στους υπεύθυνους της πυροσβεστικής, ίσως και γιατί ξέρει τους κανόνες της συγκεκριμένης υπηρεσίας - αγνοεί ή παραβλέπει, όμως, του υπεύθυνους στην μονάδα που ενδεχομένως διέταξαν την

πυροσβεστική να προχωρήσει στο σημείο της έκρηξης. Αυτό βέβαια, ποιος ακριβώς διέταξε, θα διαφανεί, αλλά τα μέχρι στιγμής τεκμήρια συγκλίνουν ότι είναι οι αρμόδιοι της βάσης που επέμεναν στο να πάνε εκεί τα πυροσβεστικά.

Και η λογοκρισία για τις ευθύνες της αμερικανικής πρεσβείας συνεχίζεται: Η επόμενη σειρά τεκμηρίων ξεκίνησε με την κατάθεση του συνταγματάρχη Γεωργιάδη. Το πρώτο τεκμήριο - αναφέρθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου - που πέρασε και πάλι απαρατήρητο, ήταν ότι οι Αμερικανοί, οι οποίοι επέμεναν να σταματήσει το πλοίο και να κατασχεθεί το φορτίο, είχαν πει ψέματα – δεν είχαν βρεθεί λ.χ. τα «βλήματα», τα οποία ισχυρίζονταν ότι υπήρχαν. Η αποσιώπησης της ευθύνης των Αμερικανών συνεχίστηκε.

Οι ομολογίες του κ. Γεωργιάδη – και οι αμήχανες σιωπές: Ο κ. Γεωργιάδης επανέλαβε ότι ο ίδιος επέλεξε τον χώρο - κάτι το οποίο ο κ. Πολυβίου, στη δική του θεατρική παράσταση, ήξερε βέβαια, αλλά επέμενε φορτικά στην «ανάκριση» του Προέδρου με εμφανή στόχο να αφήσει σκιές ή να υποβάλει ευθύνες αγνοίας κλπ. Κανένας δεν αμφισβήτησε την επιλογή του χώρου. Απλώς, τώρα ο Γεωργιάδης έθετε ζήτημα ότι δεν λήφθηκαν τα «απαιτούμενα μέτρα» φύλαξης.

Ακολούθησε η ομολογία του κ. συνταγματάρχη ότι ήταν «φίλοι» με τον κ. Ιωαννίδη - και άρα δικαστικά οι μαρτυρία του σε σχέση με το άτομο ελέγχεται από προσωπικά, έστω και κατανοητά, κίνητρα - και ότι είχαν μιλήσει πολλές φορές την εβδομάδα πριν την έκρηξη. Θα πρέπει, προφανώς, να δει πια κάποιος την όλη έκθεση Πολυβίου σε σχέση με τις ευθύνες στην μονάδα, ως ένα συνειδητό ψέμα ή μια συνειδητή κατασκευή απόκρυψης. Διότι στις επανειλημμένες προσπάθειες του να απαλλάξει τον κ. Ιωαννίδη από οποιαδήποτε ευθύνη, επαναλάμβανε στο πόρισμα ότι «δεν ήξερε». Πώς μπορεί να μην ήξερε, αφού όχι μόνο είχε πληροφόρηση, αλλά και ήταν φίλος του κ. Γεωργιάδη; Ο κ. Γεωργιάδης προσπάθησε να καλύψει τον νεκρό, λέγοντας ότι δεν του είπε για την εκκένωση. Όμως, όπως κατατέθηκε ήδη, υπήρχαν δυο μορφές εκκένωσης – εκκένωση του χώρου γύρω από την φωτιά, (κάτι

το οποίο ο κ. Ιωαννίδης όφειλε να ξέρει, αφού τα εγχειρίδια του στρατού είναι ξεκάθαρα για το θέμα) και η εκκένωση της βάσης. Ο κ. Γεωργιάδης ισχυρίζεται ότι είπε σε «όλους» τους ιεραρχικά αρμόδιους για εκκένωση της βάσης. Είναι δυνατό να μην είπε στο φίλο του, έστω και τις τελευταίες ώρες/στιγμές, ότι έπρεπε να φύγει – να διατάξει να φύγουν οι νεαροί και οι πυροσβέστες; Γιατί επέμενε ο Ιωαννίδης, όχι απλώς, να πάνε στρατιώτες και πυροσβέστες κοντά, αλλά ήθελε να φέρει και άλλους με την περίφημη «ανάκληση» προσωπικού; Μια απαγορευμένη ερώτηση για ένα ενδεχομένως τραγικό λάθος. Στην απλοϊκή απάντηση του Γεωργιάδη ότι ακόμα και ένα στρατιώτης ξέρει ότι η πυρίτιδα εκρήγνυται - στη δίκη στις 8/10 - δεν άρμοζε και η αυτονόητη ερώτηση – ένας διοικητής ναυτικού δεν ήξερε;

Αυτά μπορεί να μην ακούγονται άμεσα στην δίκη, αλλά προκύπτουν εύκολα από τις ερωτήσεις των δικηγορών, που υποχρεούνται πια να αντιμετωπίσουν τις περσινές σιωπές των ΜΜΕ ως ασκήσεις λογοκρισίας.

Και πάλι το «στέγαστρο» και η αδυναμία εξήγησης: Αξίζει να αναφερθούν ακόμα δύο στοιχεία: ο κ. Γεωργιάδης ανέφερε ότι εισηγήθηκε να γίνει στέγαστρο, αλλά δεν φαίνεται να το είπε σε κανένα αρμόδιο. Έλεγε, όμως ψέματα ότι η σκέψη ήταν για προσωρινή εγκατάσταση, διότι υπάρχει σαφές έγγραφο του υπεύθυνου του τελωνείου στο οποίο, μετά την συζήτηση με το Γεωργιάδη, το 2009, είχε καταγραφεί ότι η εγκατάσταση θα ήταν μόνιμη και θα γινόταν στέγαστρο. Τον Ιούλιο του 2011, μάλιστα – μετά την έκρηξη – ο συνταγματάρχης είχε «αναφέρει ότι τα εμπορευματοκιβώτια ήταν υπό την ευθύνη του διοικητή της ναυτικής βάσης» (9/10 Φιλελεύθερος). Τώρα άλλαξε την κατάθεση – βολικά μπορεί να πει κάποιος.

Ο κ. Γεωργιάδης ανάφερε, ότι θα μπορούσε να εφαρμοστεί κάποιο σύστημα «θερμομόνωσης» με κόστος 10,000 ευρώ – κάτι το οποίο δεν έγινε. Το θέμα, όμως, είναι ότι είχαν εγκριθεί 93,000 ευρώ και μέχρι στιγμής μόνο τα 40,000 έχουν αναφερθεί ως κόστος κατασκευής του πατώματος – πού πήγαν τα υπόλοιπα 53,000;

Αξίζει να αναφερθεί ότι όταν ρωτήθηκε ο Γεωργιαδης αν ζήτησε από ιεραρχικά αρμόδιους κάποια έξτρα κονδύλια έστω και μετά από το αρχικό ποσό, παραδέχθηκε ότι δεν το έκανε.

Και το κερασάκι στην τούρτα – η στρατιωτική παράδοση: τελικά ο στρατός στοίβαζε, γενικώς, τα πυρομαχικά, έτσι. Και η πιο πρόσφατη αποκάλυψη ήταν αφοπλιστική. Μπροστά στην πίεση των δικηγόρων, ο κ. Γεωργιάδης ομολόγησε στις 5 Οκτωβρίου, ότι υπήρχε και άλλο φορτίο που είχε αφεθεί με ανάλογο τρόπο. Στον τίτλο των εσωτερικών, πια, σελίδων του Φιλελεύθερου ο τίτλος ήταν: «Αποκάλυψη-σοκ ότι από τύχη γλιτώσαμε το μεγάλο ... Μαρί. Φυλάξαμε αντικανονικά μεγαλύτερο φορτίο άκρως επικίνδυνων εκρηκτικών.» Ο στρατός δηλαδή το έκανε αυτό – να αφήνει επικίνδυνα φορτία σε εκκρεμότητα. Ιδού η χαρακτηριστική αναφορά – και για την παρέμβαση του Προέδρου του Ανωτάτου:

«*[ο κ. Γεωργιάδης] ...υποχρεώθηκε να παραδεχθεί ότι οι κανονισμοί φύλαξης του φορτίου δεν τηρήθηκαν όπως προβλέπονται στα επιτελικά σχέδια της Δύναμης. Το γεγονός αυτό επεσήμανε και Πρόεδρος του Ανωτάτου, διευκολύνοντας με την παρέμβαση του την εξαγωγή συμπερασμάτων από όσα έλεγε ο κ. Γεωργιάδης. Μάλιστα, ο πρώην υπεύθυνος της Διεύθυνσης Υλικού Πολέμου για να δικαιολογήσει το γεγονός, αποκάλυψε ότι υπήρξε και προηγούμενο Μαρί, κατά το οποίο η Εθνική Φρουρά φύλαξε πολεμικό υλικό, χωρίς και πάλι να τηρηθούν οι προβλεπόμενοι κανονισμοί ασφάλειας.»*

Και μάλιστα παραδέχθηκε ότι η ποσότητα ήταν μεγαλύτερη από το Μαρί.

Το γιατί εκείνο το φορτίο δεν εκράγηκε και γιατί δεν τέθηκε ζήτημα ευθυνών τότε, είναι ένα, επίσης, χαρακτηριστικό ζήτημα που εξηγεί την έμμεση λογοκρισία των ΜΜΕ. Προφανώς, υπήρχαν πολλά φουσκωμένα κοντέινερ – και πολλές ευθύνες στη στρατιωτική δομή. Και είναι ευκολία που ξαφνικά λείπουν οι αρχηγοί του ΓΕΕΦ από την δίκη. Αλλά και η σιωπή των δημοσιογράφων είναι εκφραστική για τους στόχους της περσινής υστερίας.

Πάει ακόμα ένα ψέμα: τελικά δεν ήταν κλειδωμένα τα κιβώτια. Μέρος της προσπάθειας για αποφυγή των ευθυνών του στρατού το καλοκαίρι του 2011 ήταν και η κατασκευή του μύθου ότι δεν μπορούσαν να ελέγχουν τα κοντεινερ γιατί ήταν κλειδωμένα, δεν άνοιγαν κλπ. Ο υπεύθυνος του τελωνείου Κ. Χατζηκωστης διέλυσε τα παραμύθια ενός χρόνου σαν μια συνάθροιση σκόνης: είπε ότι όχι μόνο δεν ήταν κλειδωμένα τα κοντεινερ αλλά θα μπορούσε να τα ανοίξει οποιοσδήποτε αφού ήταν απλά σφραγισμένα με μια λεπτή ταινία που «μπορούσε να κοπεί κατόπιν πίεσης με το χέρι η με νυχοκόπτη». Και προφανώς τότε τίθεται και το επόμενο ερώτημα: υπήρχε δυνατότητα κλοπής πυρίτιδας; Κάτι τέτοιο είχε ανακαλυφθεί και στην επαρχία Λεμεσού σε άλλο στρατόπεδο. Φυσικά δεν τέθηκε το ερώτημα. Το οποίο όμως παραμένει αφού η έκθεση/εγκαταλειψη του όλου φορτίου, μετά από κάποιο σημείο, φαίνεται να ήταν αρκετά μεγάλη.

Οι ευθύνες του στρατού: Ένα από τα βασικά θέματα στην δίκη είναι πια η αρμοδιότητα του στρατού - αλλά και ο διαχωρισμός του στρατού, της Εθνικής φρουράς, από το υπουργείο άμυνας. Ο υπεύθυνος των τελωνείων ήταν σαφής ότι το φορτίο το ανέλαβε «η Εθνική Φρουρά». Υπενθυμίζεται ότι ο συνταγματάρχης Γεωργιάδης, αλλά και συνταγματάρχης Λάμπρου που ακολούθησε, δήλωσαν ότι η Εθνική Φρουρά ανέλαβε την φύλαξη, αλλά δεν το ενέταξε στο «υλικό της». Έμεινε, δηλαδή, εκτεθειμένο από γραφειοκρατική απροθυμία, αφού οι αρχικές οδηγίες ήταν σαφείς, ότι επρόκειτο για «φύλαξη» για «μόνιμη εγκατάσταση»[1] . Μάλιστα, ο Γεωργιάδης είχε ισχυριστεί και ότι η βασική έγνοια ήταν να μην κλαπεί το φορτίο – σε αντίθεση, με την στάση των υπόλοιπων υπηρεσιών που θεωρούσαν το φορτίο, όχι απλώς στην φύλαξη της Εθνικής Φρουράς, αλλά και ευθύνη δική της. Ο τέως Υπουργός Άμυνας σε μαρτυρία του αναγνωρίστηκε υπέδειξε έμμεσα και την γραφειοκρατική διαφοροποίηση που υπήρχε, δηλώνοντας ότι το Υπουργείο Άμυνας, ουσιαστικά, ανέλαβε συντονιστικό ρόλο, ενώ επέρριψε ευθύνες στους αρμόδιους της εθνικής φρουράς. Και έτσι, ερχόμαστε και πάλι στην απουσία Τσαλικίδη - ο τέως επικεφαλής της εθνικής φρουράς, τον οποίον το καλοκαίρι του 2011 συγκάλυπταν βολικά τα ΜΜΕ. Σύμφωνα με μαρτυρία που

[1] Σημείωμα Ε. Ερωτοκρίτου στις 18/2/2009. Ο κ. Ερωτοκρίτου, του τμήματος Τελωνείων , είχε επαφή με το συνταγματάρχη Γεωργιάδη για την οργάνωση της μεταφοράς του φορτίου.

κατατέθηκε στις 15/10 στην σύσκεψη του Φεβρουάριου του 2011, όταν αποφασίστηκε η διερεύνηση της πυρίτιδας (και ο στρατός δεν έκανε και πάλι τίποτα για 6 μήνες – μέχρι την έκρηξη) ο επικεφαλής της Εθνικής Φρουράς είχε διαβεβαιώσει, ότι ο στρατός «ήταν σε θέση να εγγυηθεί την ασφάλεια του φορτίου, αλλά όχι έπ' αόριστον». Και μετά απλώς δεν έκαναν τίποτα, παρά την απόφαση για έλεγχο της πυρίτιδας και καταστροφή όσων κιβώτιων ήταν επικίνδυνα.

Στην πιο αποκαλυπτική, μέχρι στιγμής, μαρτυρία για τις εσωτερικές σχέσεις στο στρατό, ο συνταγματάρχης Λ. Λάμπρου κατήγγειλε ότι «επιτελάρχες του τέως Αρχηγού της Εθνικής Φρουράς προσπάθησαν να τον παγιδεύσουν δίνοντας του, μετά την έκρηξη, την έκθεση την οποία είχε συντάξει ο συνταγματάρχης Γεωργιάδης, αμέσως μετά τις πρώτες εκρήξεις – και να του φορτώσουν έτσι την ευθύνη για τη μη-λήψη μέτρων και ιδιαίτερα για τη μη ενημέρωση του υπουργού. Διότι είναι και αυτό ένα από τα θέματα τα οποία πέρασαν στα ψιλά τότε – ότι οι εκθέσεις δεν έφτασαν στους αρμόδιους, όπως ο Υπουργός, παρά την πίεση των γεγονότων. Προφανώς, μερικοί δεν λειτουργούσαν με αυτή την λογική. Και προφανώς, μερικοί άλλοι δεν ήθελαν να σκαλίσουν τις εσωτερικές λειτουργίες και ευθύνες μιας δομής, όπως ο στρατός .

Η παραπομπή του κ. Λάμπρου, πάντως στο 1974, μπορεί να ήταν συναισθηματική, αλλά ήταν και αποκαλυπτική. Μιλώντας για την προσπάθεια παγίδευσης του είπε χαρακτηριστικά: «Πιστεύω ότι οι χούντες μπροστά σε αυτήν την δολοπλοκία ωχριούν». Είναι να απορείς, βέβαια, για το ποιά αναλογία ταιριάζει, σε αυτό το πλαίσιο και σε εκείνα τα γραφικά πρωτοσέλιδα των εφημερίδων μετά την έκρηξη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ –ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ

Τα σκάνδαλα των τραπεζών καλά κρατούν

Σύμφωνα με δημοσίευμα της Χαραυγής την Κυριακή 21/10, έρευνα, η οποία έγινε σε Τράπεζα αποκάλυψε και τους μηχανισμούς, μέσα από τους οποίους μερικά golden boy έφτιαχναν του μισθούς τους.

«Στην έρευνα… διαπιστώθηκε ότι η Επιτροπή αμοιβών του διοικητικού συμβουλίου, ενσωμάτωσε στο βασικό μισθό ανωτάτου στελέχους της τράπεζας μπόνους δεκάδων χιλιάδων ευρώ ετησίως, ώστε να παρακάμψει σχετική ευρωπαϊκή οδηγία.. Το συνολικό πόσο που άφορα στην ενσωμάτωσή του σε μπόνους στο βασικό μισθό για τα δυο τελευταία έτη πλησιάζει το μισό εκατομμύριο ευρώ.»

Και όλο ανεβαίνει …. η εκτίμηση για το κόστος της διάσωσης των τραπεζών

Οι Standard and Poor’s στην αξιολόγησή τους εκτιμούν, σύμφωνα με τον Φιλελεύθερο: «Η στήριξη των τραπεζών μπορεί να ανεβάσει το δημόσιο χρέος στο 130% του ΑΕΠ, επισημαίνει ο οίκος που υπολογίζει ότι το σύνολο της στήριξης θα φτάσει στα 15 δις». Δηλαδή σχεδόν στο 85% του ΑΕΠ.

Η στάση των συνδικαλιστικών οργανώσεων

Την Δευτέρα 22/10, έγινε η δεύτερη συνάντηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Μετά το τέλος της συνάντησης, φάνηκε να διατηρείται το πλαίσιο συναίνεσης με κύριο άξονα τα συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα (ΠΕΟ, ΣΕΚ, ΔΕΟΚ) με την ΠΑΣΥΔΥ να συμβαδίζει, μεν, στο ότι πρέπει να γίνει διαπραγμάτευση, αλλά να τονίζει με έμφαση την ευθύνη των τραπεζών και το γεγονός ότι είναι η "εργατική τάξη", η οποία πληρώνει το κόστος των ζημιών τους. Δήλωσε, επίσης, ότι θεωρεί ότι δεν έγινε κοινωνικός διάλογος, ενώ επιφυλάχθηκε και για νομικά μέτρα για το συνταξιοδοτικό. Φαίνεται ότι υπήρξε και μια διαφωνία ανάμεσα στη ΣΕΚ και την ΠΑΣΥΔΥ για την επέκταση των μέτρων και σε ιδρύματα, τα οποία χρηματοδοτούνται από το κράτος – όπως το Ογκολογικό.

Αποφασίστηκε να παραπεμφθούν σε ειδική επιτροπή το συνταξιοδοτικό και το θέμα του ορίου αφυπηρετησης.

Σε αυτό το πλαίσιο συμφωνήθηκε ότι μέρος της προσπάθειας θα είναι να θα θεωρηθούν οι αποκοπές μισθών σαν «εισφορές» για να μην επηρεαστούν οι συντάξεις (και να θεωρηθεί η όλη περίοδος σαν ένα έκτακτο γεγονός) και να αποφευχθεί η παγιοποίηση των συντάξεων.

Γενικότερα, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις την περασμένη εβδομάδα κινήθηκαν σε δυο ταμπλό: τα συνδικάτα των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα φάνηκαν, όπως και στην σύσκεψη στο Προεδρικό, να συγκλίνουν προς τις αντιπροτάσεις οι οποίες διαμορφώνονταν. Αντίθετα στα συνδικάτα του Δημόσιου τομέα υπήρχε σκεπτικισμός και σκέψεις για την οργάνωση αντιδράσεων.

ΔΙΕΘΝΗ

Μέση Ανατολή: βολικές εκρήξεις, επιλεκτικές σιωπές και μάχες από τη Λιβύη μέχρι το Λίβανο

Οι άξονες των αντιπαραθέσεων στον αραβικό κόσμο κινήθηκαν και πάλι γύρω από την Λιβύη και τον ευρύτερο πια χώρο της Συρίας-Λιβάνου. Αξίζει, πάντως, να αναφερθεί και η αυξανόμενη ένταση σε Κουβέιτ και Ιορδανία.

Στη Λιβύη, οι δυνάμεις του καθεστώτος και οι ένοπλοι της Μισράτα συνέχισαν την πολιορκία της Bani Walid, η οποία είναι και κέντρο των κανταφικών, αλλά και το συμβολικό λίκνο μια από τις μεγαλύτερες φυλές της χώρας, της Warfalla. Η πολιορκία συμπεριλάμβανε τόσο αποκλεισμό των προμηθειών ιατροφαρμακευτικών ειδών, όσο και βομβαρδισμό της περιοχής. Τα δυτικά ΜΜΕ δεν είδαν, δεν άκουσαν. Η Human Rights Watch οδήγησε τον παραλογισμό στα άκρα: λόγω της επέμβασης της υπέρ των ισλαμιστών στη Συρία, θεώρησε, προφανώς, ότι έπρεπε να πει και κάτι για τη Λιβύη, για να μην φανεί εξόφθαλμα όργανο της δυτικής πολιτικής. Έτσι, την ίδια στιγμή κατά την οποία η Bani Walid ήταν υπό πολιορκία, η Human Rights Watch αναγνώρισε ότι η δολοφονία του Καντάφι και περισσότερων από 60 υποστηρικτών του, που ήταν μαζί του την στιγμή της σύλληψης του πέρσι, ήταν έγκλημα πολέμου. Και κουβέντα για την πολιορκία της πόλης σήμερα.

Το καθεστώς της Τρίπολης φαίνεται να έσπρωξε, κάπως, την πολιορκία εν μέρει, γιατί οι ένοπλοι της Μισράτα ήθελαν εκδίκηση, μετά τον θάνατο του ατόμου που συνέλαβε τον Καντάφι, αλλά και γιατί, προφανώς, νοιώθουν ότι μεγάλες περιοχές είναι πλέον ανεξέλεγκτες. Έτσι, ξαφνικά, η Λιβύη ξανάζησε τα σενάρια του περσινού πολέμου με θεαματικές ανακοινώσεις που μετά διαψεύδονται: στην αρχή ανακοινώθηκε και πάλι ότι συνελήφθη ο

εκπρόσωπος τύπου του Καντάφι, Ι. Μούσα. Μετά, αφέθηκε να νοηθεί ότι ήταν ψέμα και τελικά, ο ίδιος ο Μούσα δημοσιοποίησε διάψευση μέσω του ίντερνετ. Μετά, ανακοινώθηκε για μια ακόμα φορά ότι σκοτώθηκε ο Χαμίς Καντάφι (ο θάνατος του πρέπει να έχει ανακοινωθεί τουλάχιστον πέντε φορές μέχρι στιγμής). Δεν υπήρξε και πάλι τεκμηρίωση. Αντίθετα, όταν προβλήθηκαν από μη-δυτικά ΜΜΕ, καταγγελίες για χρήση απαγορευμένων όπλων από τους επιτιθεμένους στην Bani Walid, τα δυτικά ΜΜΕ το έκαναν γάργαρα. Ενώ στην Συρία… Το αποκορύφωμα της δυτικής υποκρισίας ήταν την Τρίτη όταν οι ΗΠΑ μπλόκαραν εισήγηση της Ρωσίας για έκκληση από το Συμβούλιο Ασφαλείας για ειρηνική λύση της πολιορκίας της πόλης.
http://rt.com/news/us-russia-libya-statement-068/
Σε σχέση με τις αντιπαραθέσεις στην Λιβύη αξίζουν δυο αναφορές: τα έξτρα μέτρα που πήρε το καθεστώς στην Τρίπολη, φοβούμενο έκρηξη επεισοδίων, λόγω της πολιορκίας της κανταφικής πόλης, αλλά και μια έκρηξη οργής... στη Βεγγάζη. Διαδηλωτές μπήκαν στα γραφεία τηλεοπτικού σταθμού, ο οποίος υποστήριζε την επίθεση ενάντια στην Bani Walid και τα έκαναν γυαλιά καρφιά. Προφανώς, οι κανταφικοί δεν βρίσκονται μόνο στην Bani Walid.
http://rt.com/news/libya-benghazi-tv-storm-947/

Στην άλλη πλευρά του αραβικού κόσμου, η πιο ενδιαφέρουσα και ύποπτη είδηση ήταν η δολοφονία με αυτοκίνητο-βόμβα ενός αξιωματικού των μυστικών υπηρεσιών του Λιβάνου, ο οποίος ήταν κοντά στην σουνιτική αντιπολίτευση. Η επίθεση στη χριστιανική συνοικία της Βηρυτού ήταν, από μόνη της, ύποπτη. Τί θα είχε να κερδίσει, είτε η Συρία, είτε οι υποστηρικτές της στο Λίβανο, από μια τέτοια επίθεση;. Έμοιαζε, μάλλον, με μια προβοκάτσια που προσπαθούσε να αναδημιουργήσει ένα κλίμα, όπως μετά την δολοφονία του Χαρίρι. Το ότι οι ΗΠΑ προθυμοποιήθηκαν, αμέσως, να «βοηθήσουν» στην έρευνα, ενώ η Γαλλία κατηγόρησε, χωρίς τεκμήρια, τη Συρία ήταν εκφραστικές κινήσεις. Όπως, όμως ,παρατήρησε και ο σχολιαστής στο Angry Arab News, η εικόνα στην κηδεία ήταν άβολη για τα δυτικά ΜΜΕ. Ναι, έγιναν επεισόδια, αλλά έπρεπε οι κάμερες να είναι προσεκτικές. Υπήρχαν πολλές σημαίες της Αλ Κάιντα, τις οποίες, προφανώς, δεν έπρεπε να δουν τα δυτικά ακροατήρια – και είναι αμφίβολο αν το λιβανέζικο χριστιανικό ακροατήριο ενθουσιάστηκε, επίσης.

Ενώ στο Λίβανο, η ένταση ανέβηκε και πάλι, στη Συρία η ένοπλη αντιπολίτευση συνέχισε να προσπαθεί να υπονομεύσει τις προσπάθειες του μεσολαβητή. Η τακτική δεν είναι νέα – η ισλαμική αντιπολίτευση θέλει επέμβαση, ακριβώς, διότι δεν μπορεί, ούτε στρατιωτικά, ούτε με βάση τη στήριξη του πληθυσμού να επικρατήσει. Και οι επεμβάσεις δεν γίνονται επικρατήσει εκεχειρία και διάλογος. Οπότε, όπως κάνει από την αρχή της κρίσης, η ισλαμική αντιπολίτευση υπονομεύει κάθε προσπάθεια για ανεξάρτητους παρατηρητές και μεσολαβητές. Η εικόνα που θέλει να μεταδώσει, προφανώς, είναι μόνο αυτή που κατασκευάζεται από τα ΜΜΕ των εμιράτων και ότι αναπαράγεται από τα δυτικά ΜΜΕ. Το ότι μια έκρηξη βόμβας στο κέντρο της Δαμασκού, σκότωσε ανάλογο αριθμό ανθρώπων, όπως η έκρηξη στη Βηρυτό δεν αρκούσε, φυσικά, για να καταδικαστεί από την Δύση. Υπάρχει, προφανώς, καλή και κακή έκρηξη αυτοκινήτου βόμβας και καλά και κακά θύματα.

Στο κόσμο των μοναρχιών και των εμιράτων συνεχίζονται οι τριγμοί. Στην Ιορδανία, η κυβέρνηση ανακοίνωσε με φανφάρες ότι συνέλαβε ισλαμιστές – δηλαδή τους ίδιους που αν πολεμούσαν στη Συρία θα τους ονόμαζε ήρωες. Πιο ενδιαφέρουσα ήταν η κατάσταση στο Κουβέιτ, όπου άρχισαν να γίνονται και μαζικές διαδηλώσεις. Την περασμένη εβδομάδα, μερικοί διαδηλωτές παραβίασαν ένα ταμπού – πρόσβαλαν δημόσια τον εμίρη, μιλώντας για αυτόν «χωρίς σεβασμό». Η Μοναρχία αντέδρασε, βέβαια, αλλά το ίδιο και η αντιπολίτευση - ένα αμάλγαμα ισλαμιστών, φιλελεύθερων και μελών διαφόρων φυλών-: έτσι οργανώθηκαν διαδηλώσεις, παρά την απαγόρευση. Και παρά την προσπάθεια της αστυνομίας να διαλύσει τις συγκεντρώσεις, εντούτοις οι διαδηλωτές άρχισαν να εφαρμόζουν τις πρακτικές άλλων χωρών – να διαλύονται από ένα μέρος και να ανασυγκροτούνται σε άλλο. Οι αναφορές έκαναν λόγο για δεκάδες χιλιάδες σε διάφορα σημεία της πόλης, οπότε, ίσως, εδώ έχουμε το δεύτερο σημείο μαζικών κινητοποιήσεων, μετά το Μπαχρέιν τον κόσμο των αραβικών μοναρχιών.

http://www.euronews.com/newswires/1698974-police-fire-teargas-at-kuwait-protesters/

Η «Κόκκινη Κίνα»: μια ενδιαφέρουσα εσωτερική διαμάχη στην ανερχόμενη υπερδύναμη

Οι ειδήσεις από την Κίνα έλεγαν το περασμένο σαββατοκύριακο, ότι η ηγετική ομάδα κατέληξε στη συγκρότηση της νέας ηγεσίας της χώρας. Αυτή την φορά, η ανάδειξη της νέας ηγεσίας δεν έγινε ακριβώς ομαλά. Υπήρχαν διάφοροι υποψήφιοι – οι οποίοι, μέσα από τις δυτικές ανταποκρίσεις, κωδικοποιούνταν, είτε ως «σκληροπυρηνικοί» - το οποίο αναφερόταν στις τάσεις για ενίσχυση των σοσιαλιστικών θεσμών -, είτε «μεταρρυθμιστές φιλοδυτικοί» - που αναφερόταν σε τάσεις προς το άνοιγμα των «αγορών». Υπήρχε, όμως και μια παράδοξη ιστορία που έγινε λίγο κουτσομπολίστικη – το θέμα του Bo Xilai.

Ο χαρισματικός ηγέτης που ξαφνικά βρίσκεται αντιμέτωπος με σκάνδαλα

Ο Bo εθεωρείτο ένα από τα ανερχόμενα στελέχη του κόμματος, χαρισματικός, αλλά και με επιτυχημένη πορεία στην τοπική διοίκηση - με ιδιαίτερη έμφαση σε ένα είδος «φίλο-λαϊκής πολιτικής» και έμφασης στην εκκαθάριση των διοικητικών μηχανισμών από τη διαφθορά. Πολλοί τον θεωρούσαν ως τον ντε φάκτο νέο ηγέτη της χώρας. Ώσπου, ξαφνικά, τον πλάκωσαν τα σκάνδαλα – διαφθοράς, κατηγόριων ότι η γυναίκα του εμπλεκόταν στο θάνατο ενός βρετανού κλπ. Η δημιουργία η κατασκευή σκανδάλων δεν είναι, βέβαια, κάτι το νέο – ιδιαίτερα απέναντι σε ένα ανερχόμενο πολιτικό, ο οποίος φαινόταν να είναι και χαρισματικός, αλλά και να έχει δημιουργήσει και ένα είδος θεαματικής εικόνας, μέσα από τα ΜΜΕ για το πρόσωπο του. Το ενδιαφέρον στην όλη ιστορία είναι ότι ο Bo Xilai μετατράπηκε, και πριν και μετά την επίθεση εναντίον του, σε ένα σύμβολο της κινεζικής νέας αριστεράς - από τους μαοϊκούς μέχρι διαφόρων εκδοχών σοσιαλδημοκράτες.

Η επαναστατική ελίτ, ο ερυθροφρουρος και το μοντέλο της Chongqing

Ο Bo κατάγεται από μια από τις ιστορικές «επαναστατικές οικογένειες» της Κίνας - ο πατέρας του ήταν υπουργός στα πρώτα στάδια της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Κατά την διάρκεια, όμως, της Πολιτιστικής Επανάστασης την δεκαετία του 1960 κατηγορήθηκε για «δεξιά απόκλιση» και

εκδιώχθηκε από την κυβέρνηση. Ο γιος του, όμως, συμμετείχε στις επαναστατικές ομάδες των κόκκινων φρουρών.
Η πολιτική του καριέρα ξεκίνησε μετά τον θάνατο του Μάο, όταν ο πατέρας του επανήλθε στην εξουσία, ως μέρος της «ιστορικής φρουράς» του κόμματος – με τάσεις, όμως, προς τον Τεγκ, παρά προς τον Μαοϊσμό. Ο Bo Xilai πέρασε από διάφορα πόστα και έφτασε την περίοδο, μετά το 2000, να αποκτά τοπική αναγνώριση και διεθνή προσοχή. Ένα από τα χαρακτηριστικά του που πρόσεξαν και οι κινέζοι και οι ξένοι, ήταν το πιο χαλαρό στυλ - σε σχέση με το συνηθισμένο εθιμοτυπικό - στις παρεμβάσεις του – κάτι που θα γινόταν μετέπειτα σύμβολο της "απλότητας" που θα τον έκανε και γοητευτικό στην αριστερά. Το 2007, μετακινήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου στην επαρχία Chongqing. Παρά την αρχική απροθυμία του, τελικά χρησιμοποίησε το νέο του πόστο ως εφαλτήριο για να επενδύσει το προσωπικό του στυλ με ένα ιδεολογικό μανδύα. Ήδη, άλλωστε, στην Κίνα υπήρχε ένα είδος αναβίωσης και νοσταλγίας του μαοϊσμού, που εδραζόταν και στα ηγετικά δώματα του κόμματος.
Η Chongqing ήταν μια επαρχία με προβλήματα διαφθοράς και κρίσης. Ο νέος ηγέτης δημιούργησε το «μοντέλο της Chongqing», ως μια ευρύτερη απάντηση στις προκλήσεις της νέας Κίνας. Έτσι, εφάρμοσε μια σκληρή εκστρατεία ενάντια στην διαφθορά από την μια, ενώ από την άλλη στήριξε την τοπική οικονομία με δημόσια έργα και προώθησε ένα είδος «κόκκινης κουλτούρας» - με παραπομπές στην μαοϊκή κουλτούρα της επανάστασης, της συλλογικοτητας, της δεκαετίας του 60 κλπ - ως αντιστάθμισμα για την «κρίση αξιων» που υπήρχε. Η επιτυχία του προκάλεσε, αναπόφευκτα, την ευρύτερη προσοχή – και την ανησυχία.
Τελικά, ενώ ο δρόμος για το Πεκίνο φαινόταν ανοικτός, ξαφνικά οι αντίπαλοι του άρχισαν να ανακαλύπτουν ή να κατασκευάζουν σκάνδαλα. Και προέκυψε η δυσμένεια.

Η «Κόκκινη Κίνα» στο πλευρό του Bo Xilai

Η κινεζική αριστερά, ωστόσο, δεν φάνηκε να πείθεται από την επίθεση εναντίον του. Η ιστοσελίδα «Red China», η οποία δεν είναι, μεν εύκολα προσβάσιμη, αλλά είναι γνωστή ότι εκφράζει τις θέσεις της νέο-μαοϊκής αριστεράς, τον στηρίζει από την αρχή των επιθέσεων εναντίον του, ενώ την

περασμένη εβδομάδα δημοσίευσε μια ανοικτή έκκληση «αριστερών» ενάντια στην αποπομπή του.

«*Ποιός είναι ο λόγος της αποβολής του Bo Xilai; Ζητούμε να διερευνηθούν τα γεγονότα και τα τεκμήρια…Παρακαλούμε να ανακοινωθούν στο λαό τα στοιχεία, έτσι ώστε ο Bo Xilai να μπορέσει να υπερασπιστεί τον εαυτό του μέσα στα πλαίσια του νόμου*»

http://www.euronews.com/newswires/1699274-china-leftists-urge-parliament-not-to-expel-bo-xilai/

Τέτοιες αντιπαραθέσεις δεν τελειώνουν, βέβαια, με δίκες – ιδιαίτερα, στην Κίνα το ανεβοκατέβασμα της σκάλας της εξουσίας είναι γνωστό. Αλλά, το επεισόδιο δείχνει επίσης και τις τάσεις που διαμορφώνονται στο εσωτερικό μιας χώρας, που όχι μόνο δεν ήταν μονολιθική ακόμα και την δεκαετία του 1950, αλλά που προβάλει σήμερα και ως εικόνα υπερδύναμης με εσωτερικό πλουραλισμό απόψεων.

Νότια Αφρική: όταν αγχώνεται ο Economist κάτι πρέπει να πηγαίνει καλά

Το εξώφυλλο του Economist στις 20/10 αξίζει να το φυλάξει κάποιος ως τεκμήριο των αποικιακών συνδρόμων. που δεν υποχωρούν εύκολα. Η εικόνα/φωτογραφία παραπέμπει στις απεργιακές κινητοποιήσεις των νοτιοαφρικανων εργατών, ο τίτλος (Cry, the beloved country) σε ένα μυθιστόρημα, το οποίο αναφερόταν στην ηθική κρίση που θα οδηγούσε το Απαρτχάιντ, ενώ ο υπότιτλος εκφράζει το πραγματικό πρόβλημα σε συνάρτηση με τους απεργούς: «Η θλιβερή παρακμή της Νότιας Αφρικής». Και αν οι απεργοί είναι σύμπτωμα "παρακμής", τότε το βρετανικό περιοδικό δεν κρύβει την συνταγή του για το τι "πρέπει" να γίνεται, όταν κάτι δεν αρέσει στους δυτικούς: ο πρώτος τίτλος των σχολίων στο πάνω μέρος του εξωφύλλου είναι – «Time to intervene in Syria» - καιρός για επέμβαση στην Συρία. Λες και ο κόσμος είναι ακόμα η πίσω αυλή της αυτοκρατορίας της «Αυτού Μεγαλειότητας». Θέλει χρόνο η προσαρμογή στην πραγματικότητα.

Το κείμενο, για την Ν. Αφρική, στο εσωτερικό της έκδοσης αναφέρει ότι λ.χ. μέχρι το 2000, η Ν. Αφρική παρήγαγε το 40% του αφρικάνικου ΑΕΠ, ενώ

πρόσφατα έχει αρχίσει να χάνει μέρος από αυτό το ποσοστό. Όμως ,παρά το ότι αναφέρεται στο περιοδικό, ότι η υπόλοιπη Αφρική γνωρίζει αυτή την περίοδο μια ανάπτυξη, άρα η συγκριτική πτώση της Ν. Αφρικής είναι και λογικό αποτέλεσμα της ανάπτυξης του μεριδίου των άλλων αφρικάνικων χωρών, το περιοδικό θέλει να κατασκευάσει εικόνες κρίσης. Και βέβαια, δεν αναφέρει ότι μέρος από την ανάπτυξη στην υπόλοιπη Αφρική οφείλεται στις κινέζικες επενδύσεις, οι οποίες, είτε λειτουργούν ως καταλύτης, είτε αυξάνουν τα περιθώρια επιλογών των τοπικών κρατών. Αλλά ο Economist άλλο θέλει να πει: ότι οι απεργίες στην Νότια Αφρική είναι κακό σημάδι και προσπαθεί να αποθαρρύνει το φαινόμενο. Στην ανάλυση για την νότια Αφρική λ.χ. κάνει μια αστεία προσπάθεια να λογοκρίνει την κληρονομιά του Απαρτχάιντ – έτσι, ενώ υμνεί τον Μαντέλα γιατί αποφεύχθηκε ένα λουτρό αίματος με την εγκαθίδρυση της διακυβέρνησης από την μαύρη πλειοψηφία, δεν σχολιάζει καθόλου τις άνισες δομές πλούτου, που άφησε το καθεστώς των φυλετικών διακρίσεων και οι οποίες διατηρήθηκαν κατά την μεταβατική περίοδο – με ανάπτυξη μιας μερίδας της μαύρης αστικής και μεσαίας τάξης.

Αυτό που προκαλεί τρόμο εν μέρει στο παγκόσμιο κεφάλαιο είναι τάση των απεργιών να απλώνονται και η αδυναμία του τοπικού κράτους να τις ελέγξει – προφανώς, ο Ζούμα, ο οποίος ανέβηκε στην εξουσία με μια αριστερή πλατφόρμα, δεν θα εγκατέλειπε το βασικό του κοινό έτσι εύκολα.

Η κατάσταση στο μέτωπο των απεργιών παραμένει ρευστή. Μετά τα αρχικές υποχωρήσεις, οι ξένες εταιρείες υιοθέτησαν μια σκληρή γραμμή απολύοντας 12, 000 υπαλλήλους. Αλλά, όπως παρατηρούν οι περισσότεροι αναλυτές, το πιο πιθανό είναι η επαναπροσληψη τους αφού δεν φαίνεται εφικτό να λειτουργήσει το μεταλλείο με απεργοσπάστες. Ο Economist έχει βέβαια την συνταγή του: αφού τα κόμματα των λευκών δεν φαίνεται να μπορούν να ανέβουν στην εξουσία, εισηγείται μια διάσπαση του Αφρικάνικου Εθνικού Κογκρέσου σε αριστερή και δεξιά πτέρυγα. Τότε, θα μπορεί και η βρετανική φαντασίωση, προφανώς, να νοιώθει ότι επεμβαίνει με το «διαίρει και βασίλευε».

Από την οπτική της ίδιας της Νότιας Αφρικής, η εξέλιξη των «άγριων απεργιών», μετά από την αρχική σύγκρουση στο μεταλλείο Marikana στο

Lonmin (όπου σκοτώθηκαν δεκάδες απεργοί μετά από πυρά της αστυνομίας), είναι εντυπωσιακή και όπως την περιγράφει ένας παρατηρητής, αποτελεί ίσως την πιο έντονη ταξική διαμάχη της Νότιας Αφρικής για δεκαετίες – με ανοικτό ορίζοντα. Γιατί οι απεργίες, δεν είναι μόνο ταξικές – αφορούν και τις οργανωτικές μορφές και τάσεις μέσα στο ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα, αλλά και τον τρόπο που έγινε η κατανομή των ωφελημάτων στην μετά το Απαρτχάιντ εποχή. Ήδη, αρχίζουν να αναζητούνται οι τάσεις της επόμενης μέρας, καθώς το κοινωνικό κίνημα που αναδύεται, έστω και αποσπασματικά θέτει, σαφώς, υπό ριζική αμφισβήτηση το νεοφιλελεύθερο μοντέλο το οποίο εφαρμόστηκε στην Νότια Αφρική: http://www.counterpunch.org/2012/10/19/how-the-marikana-movement-stunned-neoliberal-south-africa/

Και είναι αυτή η αμφισβήτηση μάλλον που προκάλεσε το άγχος του Economist.

Σπόντες

- **«Ισοπαλία» στις εσωκομματικές εκλογές της τ/κ δεξιάς.** Οι εκλογές στο Κ.Ε.Ε. οδήγησαν μεν στην επανεκλογή του Κουτσιούκ, ο οποίος ήταν η επιλογή του Ερτογάν, αλλά η εκλογή του ήταν οριακή με μόλις 14 ψήφους – και χωρίς να εξασφαλίσει καν το 50%, αν υπολογίσει κάποιος τα άκυρα και τις αποχές. Έτσι, παρά την κινητοποίηση του μηχανισμού του τούρκικου κράτους, η τ/κ δεξιά, ή μια μερίδα της, διατηρεί μια παράδοξη, ιστορικά αυτονομία. Ο κ. Έρογλου λ.χ. θεωρείται μεν «σκληρός» στις συνομιλίες - κάτι που ίσως να μην βολεύει τον Ερτογάν, όταν αποφασίσει να ανοίξει τα χαρτιά του - αλλά το έφερε και η συγκυρία να εκπροσωπεί/εκφράζει και ένα είδος «κυπριακής» δυσφορίας απέναντι στις επεμβάσεις τις Τουρκίας. Τώρα, αν υπάρχει και ιδεολογικό υπόβαθρο - λ.χ. κεμαλιστών – ισλαμιστών - στην αντιπαράθεση θα φανεί στο μέλλον. Προς το παρόν η Κύπρος, δεν φαίνεται να του βγαίνει εύκολα του Ερντογάν. Αλλά και ο Έρογλου μπορεί να νοιώθει, ότι τον στηρίζει μια μεγάλη μερίδα του κόμματος

του, αλλά είναι σαφές, επίσης, ότι οργανωτικά δεν ελέγχει το κόμμα. Οπότε, οι εξελίξεις θα είναι ενδιαφέρουσες.

- **Προεκλογικές τάσεις εποχής.** Η είδηση από την δημοσκόπηση του ΡΙΚ για τις προεδρικές ήταν η άνοδος του κ. Μαλά, ο οποίος φτάνει σχεδόν το 24% από τον πρώτο γύρο με μια αυξανόμενη συσπείρωση της αριστεράς με προσβάσεις στο κέντρο. Οι προκαταλήψεις της δημοσκόπησης φαίνονταν στο τρόπο διατύπωσης των ερωτήσεων στα ευρύτερα θέματα της οικονομίας – και σίγουρα δεν έτειναν προς το να ευνοήσουν την αριστερά. Οπότε, η αμφισβήτηση από τον κ. Λιλλήκα δεν ακουγόταν λογική. Θα ευνοούσε τον κ. Μαλά, ο κ. Καρεκλάς ας πούμε; Το πάγωμα του κ. Αναστασιάδη κάτω από 40% - σχεδόν 37% - είναι αξιοσημείωτο – μάλλον, δείχνει αντιστάσεις στην υποψηφιότητα του και ότι παρά την στήριξη του επίσημου ΔΗΚΟ, αντλεί μόνο την κεντροδεξιά μέχρι τώρα. Τα συνολικά ποσοστά των αντιπάλων του λ.χ. ξεπερνούν τα δικά του.

- **Μια «παράδοξη» στάση της εφημερίδας «Πολίτης» σε σχέση με την λαθροθηρία, το ιδιωτικό και το δημόσιο συμφέρον:** Το 2012, το Κλιμάκιο Πάταξης Λαθροθηρίας (ΚΠΛ) της Κυπριακής Αστυνομίας, σε συνεργασία με οικολογικές ακτιβιστικες ομάδες διοργάνωσε τις πιο επιτυχημένες εκστρατείες πάταξης της λαθροθηρίας στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Την ίδια στιγμή, οι συντηρητικές πολιτικές δυνάμεις και το παρακράτος που ελέγχει την βιομηχανία λαθροθηρίας άρχισαν να ασκούν πιο έντονες πιέσεις και να τοποθετούνται ανοικτά υπέρ της λαθροθηρίας. Την προηγούμενα εβδομάδα η εφημερίδα Πολίτης πρόβαλε με θετικό τρόπο τις απόψεις των υπέρμαχων της λαθροθηρίας και ταυτόχρονα προσπάθησε να μας πείσει ότι το ΚΠΛ είναι ένα διεφθαρμένο σώμα στη δημόσια μηχανή του κράτους. Ενδιαφέρον, λοιπόν, το γεγονός ότι ο Πολίτης προβάλει με θετικό τρόπο τις πιο συντηρητικές πολιτικές θέσεις και στρέφεται ανοικτά εναντίον του δημόσιου συμφέροντος. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι ποιο ιδιωτικό συμφέρον προασπίζει πλέον ο Πολίτης– ακόμα και όσον

αφορά την λαθροθηρία; Τόσο σημαντική είναι η μεταστροφη από το «προοδευτικό μοντέλο ενημέρωσης» στο «συντηρητικό μοντέλο παραπληροφόρησης»;

- **Το φροϋδικό ολίσθημα της βδομάδας:** «*Επειδή εν πρόεδρος της επιτροπής οικονομικών της Βουλής, σημαίνει ξέρει που οικονομία;»* Η ατάκα συνόδευε μια φωτογραφία του Κάρογιαν και στόχος της ήταν να ειρωνευτεί την μη-συμπερίληψη του Ν. Παπαδόπουλου στο οικονομικό επιτελείο του ΔΗΚΟ, κατά τις συζητήσεις για τις αντιπροτάσεις. Άμα, όμως, εστιάσει κάποιος στη διατύπωση, τότε προφανώς είναι ένα ερώτημα που προκύπτει αυτονόητα – και έχει και προϋποθέσεις: ένας δικηγόρος ποιά σχέση έχει με τα οικονομικά; Και ένας άσχετος με τα οικονομικά δικηγόρος, πώς βρέθηκε επικεφαλής μιας σημαντικής επιτροπής για την οικονομία; Και ως δικηγόρος, είχε η δεν είχε «σύγκρουση συμφερόντων» αναλαμβάνοντας το συγκεκριμένο πόστο;

- **Γιατί να πληρώσουμε για τις τράπεζες; Ο Σαρρής λέει:** Ρωτά ο δημοσιογράφος του ΡΙΚ: «Κύριε Μιχάλη Σαρρή ποιός θα πληρώσει την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών; Πάλι ο κύπριος φορολογούμενος;» Μ. Σαρρής: «Θα τα πληρώσουμε εμείς σαν κοινωνία. Εμείς οι ίδιοι, που ωφεληθήκαμε τόσα χρόνια από την παρουσία των τραπεζών.» Κοίτα να δεις που θέλουν και ρέστα. Την Πέμπτη, ο Φιλελεύθερος είχε στην δεξιά του πλευρά τις εξής ειδήσεις: «ΑΚΕΛ: Λίγα δίνει ο πλούτος», «ΚΕΒΕ-ΟΕΒ: Χαμηλές οι περικοπές». Η εικόνα για την ταξική αντίληψη του ποιος πρέπει να πληρώσει.
- **Κρύο Χιούμορ;** Όταν σχολιάστηκε η απουσία του Ν. Παπαδόπουλου σε συνάρτηση με την αποβολή του Αγγελίδη από το ΔΗΚΟ, ο Σ. Ευαγόρου έκανε μια δήλωση που μόνο ως κακό χιούμορ μπορεί να κατανοηθεί. Παίζοντας, ενδεχομένως, με το κλίμα κριτικής στην απόφαση του ΔΗΚΟ λίγο πολύ προσπάθησε να πει ότι τον «έφαγε» η μη στήριξη στον Αναστασιάδη, και είπε ότι του «έλειψε» ο Ν.Π. Μαζόχας; Ας πούμε κρύο χιούμορ.

- **Καλή αρχή με τον Ν. Μιχαηλίδη.** Σύμφωνα με δημοσιεύματα οι ελληνικές αρχές ζήτησαν να ανακρίνουν τον τέως υπουργό για την υπόθεση Τσοχατζόπουλου. Καλά γιατί μόνον αυτόν; Σαφώς υπάρχουν και άλλοι που ξέρουν, άκουσαν και ήταν στο κατάλληλο σημείο την κατάλληλη στιγμή. Θα περιμένουμε την δικιά μας περίοδο «καθαρών χεριών»; Εκτός αν βοηθήσει ο κ. Άκης. Θα διόρθωνε ιστορικά και μερικά από όσα έγιναν πριν.

- **Και μια υπενθύμιση για τη λαγνεία της Ευρώπης: κάποιοι περιμένουν ήδη απολογία (και ακόμα δεν αρχίσαμε).** Ο κ. Πολυκάρπου είναι ένας από τους τακτικούς επιστολογράφους των εφημερίδων. Επειδή τα σχόλια του δεν είναι σταθερά εστιασμένα σε μια οπτική, θα μπορούσε να τα θεωρήσει κάποιος και ενδεικτικά τάσεων. Γράφει λοιπόν στον Φιλελεύθερο στις 16/10: «*Όταν θα εντασσόταν η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πολλοί αφελείς νόμιζαν πως θα ελύοντο, ως δια μαγείας, όλα τα προβλήματα μας….. Κούνια που μας κούναγε! Πληρώνουμε, πληρώνουμε και θα εξακολουθήσουμε να πληρώνουμε για πάντα… Ελπίζω μόνο αυτοί που φώναζαν ένταξη και μόνο ένταξη, να τολμήσουν να εκφωνήσουν mea culpa..” Ενδιαφέρουσα και η ιστορική παραπομπή στο «ένταξη και μόνο ένταξη»..*

- **Ισπανία – Κύπρος.** Αφού οι δημοσιογράφοι μας αγχώθηκαν για την καραμέλα της 12/11 θα έπρεπε τουλάχιστον, να ασχολούνται και με την Ισπανία που υποτίθεται θα είναι μαζί μας, αν πάμε, αν πάνε, στις 12/10. Με βάση τις τοπικές εκλογές, μάλλον και οι Βάσκοι ετοιμάζουν, επίσης, έξοδο. Τα ποσοστά των σοσιαλιστών (οι οποίοι είχαν επιβάλει μέτρα και κόντρα μέτρα από μόνοι τους για να προλάβουν δήθεν «το μνημόνιο»), διαρρέουν αριστερά (στην χώρα των Βάσκων προς το νέο κόμμα της ΕΤΑ), ενώ ο Ραχόϊ (που έχασε, επίσης, στην χώρα των Βάσκων) έμεινε με τη παρηγοριά της Γαλικίας – την περιοχή της καταγωγής του. Ακόμα και εκεί, όμως, το κόμμα του πήρε 1% λιγότερους ψήφους, ενώ η μεγάλη έκπληξη ήταν ένα αριστερό

αυτονομιστικό κόμμα που με την πρώτη εμφάνιση πήρε 14%. Πτώση είχε και το ιστορικό - επίσης αριστερίζων - αυτονομιστικό κόμμα, όπως και οι σοσιαλιστές.

- **Τί έγραφαν οι εφημερίδες τότε - για τις Τράπεζες, τον ESM και τα "μέτρα πριν";** Μετά από την καθυστερημένη - κατά 3 μήνες - ανακάλυψη της σημασίας της απόφασης του Ιουνίου για άμεση ανακεφαλαιοποιηση των τραπεζών από τον ESM, δεν θα ήταν αρμόζων να δούμε, ποιοί έλεγαν από τότε ότι ήταν σημαντικό (και άρα και το ότι περιμέναμε αυτή την συγκυρία έστω), ενώ άλλοι φώναζαν «μνημόνιο πέρσι»; Τί έγραφαν, ας πούμε οι εφημερίδες μας, τον περασμένο Ιούλιο; Όσο για τα «μέτρα» - όποιος νομίζει ότι θα απέδιδαν, δεν έχει παρά να δει την Ισπανία. Απέδωσαν; Υπάρχουν και τεκμήρια ψηφοφορίας. Σε κάποια φάση, η ιστορία αυτής της εποχής, θα γραφτεί με το χιούμορ των ψεμάτων της – και των υποκρισία όσων τα ορθώνουν ακόμη ως κλισέ χωρίς νόημα. Η έκδοση για το κιτς της εποχής μπορεί να ονομάζεται: «Πατάτες αερικές».

- **Ήρτες πόσσω σου, τωρά!** – Ο Νικόλας – ένας είναι ο Νικόλας – εκάλεσεν τους πάντες ν'αφήκουν τη μάμμαν του ήσυχη γιατί εν νεκατώννεται με τα πολιτικά ούτε του ΔΗΚΟ, ούτε της προεκλογικής. Μιλώντας «αυστηρά» - όπως εχαρακτηρίστηκεν – εκάλεσέν τους ούλλους να μεν μπλέκουν στες προεκλογικές αντιπαραθέσεις την οικογένειάν του. (http://cyprusnews.eu/ant1/641130) Φυσικά, μόνον ο ίδιος δικαιούται να μπλέκει οικογένειες άλλων στες δικές του αντιπαραθέσεις τζιαι κατζίες, π.χ. τον τζιαιρόν που εδιερωτάτουν για τα παιδκιά του Προέδρου που εδιαδηλώνναν έξω που τη Βουλή.

Επιλογές από τα Blogs

1. Από το νηπιαγωγείο η ομοφοβία: Έρευνα για τις στάσεις και συμπεριφορές μαθητών και εκπαιδευτικών

http://www.acceptcy.org/node/1438

2. Πρωτοβουλία Πολιτών ενάντια στο ραδιομαραθώνιο

http://symmaxiaem.wordpress.com/2012/10/22/διαμαρτυρία2310-πρωτοβουλια-πολιτών-εν/

3. Η Ιστορία ενός αγάλματος

http://patosmetrypav.blogspot.com/2012/10/blog-post_22.html

4. Το μεγάλο μας τσίρκο (ηχητικό - ολόκληρο)

http://roadartist.blogspot.com/2012/10/blog-post_18.html

5. Πως κατασκευάζονται οι ποιητές από τα κυκλώματα

http://estrechogv.blogspot.gr/2012/10/blog-post_1736.html

ΣΧΟΛΙΑ

Απόψεις από την Blogόσφαιρα, αλλά και κείμενα συνεργατών της Δέφτερης Ανάγνωσης. Οι απόψεις στις στήλες δεσμεύουν μόνο τους/τις συγγραφείς.

Το Μανιφέστο των Κυπρίων τυφλών για τον Τραπεζο-ραδιο-μαραθώνιο

Παγκύπρια Οργάνωση Τυφλών

Αξιότιμοι συμπολίτες!

Εδώ και 23 χρόνια το φιλανθρωπικό προϊόν με το όνομα ΡΑΔΙΟΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ έχει εισβάλλει σε κάθε πόλη, κάθε χωριό, κάθε σχολείο και κάθε χώρο εργασίας, ζητώντας σας να αποδείξετε την “κοινωνική ευαισθησία” σας μέσω της οικονομικής συνεισφοράς σας υπέρ των “παιδιών με ειδικές ανάγκες”. Με τεράστιες διαφημιστικές καταχωρήσεις και οργιώδη προπαγάνδα στα ΜΜΕ, τόσο η διοργανώτρια Λαϊκή Τράπεζα όσο και οι εκπρόσωποι της Πολιτείας που συμμετέχουν στις διαδικασίες οργάνωσης και υλοποίησης του Ραδιομαραθωνίου, προσπαθούν να σας πείσουν ότι η κατάθεση του οβολού σας είναι φιλανθρωπικό σας χρέος. Κάθε χρόνο σας βομβαρδίζουν με μηνύματα ψεύτικου ενθουσιασμού για το ποσό που συνολικά μαζεύουν, τιμαριθμοποιώντας με φτηνό και αγοραίο τρόπο τις βαθιές έννοιες της κοινωνικής ευθύνης και αλληλεγγύης.

Στις τεράστιες διαφημιστικές καταχωρήσεις και την οργιώδη προπαγάνδα τους με στόχο τον οβολό σας, παραλείπουν να σας ενημερώσουν ότι σε όλο τον προηγμένο κόσμο προϊόντα όπως ο "Ραδιομαραθώνιος" έχουν εδώ και δεκαετίες καταργηθεί, διότι η φιλοσοφία τους βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με την θεμελιώδη αρχή της ισοτιμίας δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία όπως αυτή κατοχυρώνεται σε όλες τις Διεθνείς Συμβάσεις και νομοθεσίες. Παραλείπουν, επίσης, να σας ενημερώσουν ότι η χώρα μας έχει υπογράψει τις συγκεκριμένες Συμβάσεις και νομοθεσίες που μέσω του Ραδιομαραθώνιου βάναυσα παραβιάζονται. Συνεπώς: Το προϊόν "Ραδιομαραθώνιος" δεν προσβάλλει μόνο τα άτομα με αναπηρία ως ισότιμα υποκείμενα κοινωνικών δικαιωμάτων διότι εμπορευματοποιεί την αναπηρία και "επενδύει" σε λογικές κοινωνικού οίκτου και ελέους, αλλά κατά μείζονα λόγο την Κύπρο ως σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα και την Κυπριακή κοινωνία στο σύνολό της.

Αντί της ψευδεπίγραφης κοινωνικής ευαισθησίας που εκβιαστικά επικαλείται η διοργανώτρια Τράπεζα και οι Πολιτειακοί συνοδοιπόροι της χρησιμοποιώντας το σύνθημα "μόνο η αγάπη μπορεί", σας καλούμε να αναλογιστείτε την κοινωνική ευθύνη σας να υπάρξει το ταχύτερο ημερομηνία λήξης σε ένα προϊόν που έχει κριθεί ως "παρωχημένο και ακατάλληλο" σε όλες τις προηγμένες χώρες του πλανήτη και εξακολουθεί στην χώρα μας να "πωλείται" ως ... αποκλειστικό και μοναδικό! Σας καλούμε να αναλογιστείτε ότι η ενδεικτική λίστα προδιαγραφών του συγκεκριμένου προϊόντος που ευθύς παρακάτω παραθέτουμε είναι λίστα ξεπερασμένων και απαγορευμένων προδιαγραφών σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο. Στην λίστα απαγορευμένων προδιαγραφών περιέχονται μεταξύ άλλων οι εξής:

*Επίσημη συμμετοχή της πολιτείας στις διαδικασίες διοργάνωσης, υλοποίησης και συντήρησης ενός Ραδιομαραθωνίου συλλογής χρημάτων υπό την επιμέλεια ενός κερδοσκοπικού Τραπεζικού Ιδρύματος.

* Πλήρης αποκλεισμός των οργανώσεων εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία υπέρ των οποίων – υποτίθεται – γίνεται ο Ραδιομαραθώνιος από όλες τις διαδικασίες διοργάνωσης και υλοποίησής του.

*Ποδηγέτηση – εξάρτηση από την πατερναλιστική και αντιδραστική λογική που εκφράζει ο "Ραδιομαραθώνιος" της πλειοψηφίας των Κυπριακών ΜΜΕ σε

ότι αφορά τον τρόπο παρουσίασης των θεμάτων αναπηρίας. Τούτο διότι παρά τις κάποιες ολίγες προοδευτικού χαρακτήρα παρουσιάσεις θεμάτων αναπηρίας που απηχούν το διεθνές προοδευτικό κεκτημένο, η υπερβολική διαφήμιση του προϊόντος “Ραδιομαραθώνιος” άρα και η λογική που εκφράζει – παρουσίαση των ατόμων με αναπηρία ως αντικειμένων οίκτου, φιλανθρωπίας ή προαιρετικής ...ευαισθησίας – καταλυτικά κυριαρχεί.
*Αποκλεισμός από την συνδιοργανώνουσα και μετέχουσα με την ιδιότητα του Χορηγού Επικοινωνίας δημόσια ραδιοτηλεόραση της αντίθετης άποψης των ατόμων με αναπηρία και των οργανώσεών τους. Οσο εξελίσσεται ο Ραδιομαραθώνιος οι αντίθετες απόψεις λογοκρίνονται από την δημόσια ραδιοτηλεόραση που υποτίθεται ότι υπάρχει στο όνομα όλου του Κυπριακού λαού.
*Η διαδικασία είσπραξης/συλλογής χρημάτων γίνεται με τρόπο “γενικό και αόριστο”, δίχως καν την στοιχειώδη πρότερη αξιολόγηση, κοστολόγηση και ιεράρχηση αναγκών, το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με την διάθεση των χρημάτων που δεν υπηρετεί κανέναν σχεδιασμό ή μελετημένο κριτήριο. Αποδεικνύοντας ότι η μόνη προδιαγραφή του “προϊόντος” είναι η διαφημιστική προβολή της ... ελεήμονος διάθεσης, της “ευσπλαχνίας” και των αισθημάτων αγάπης των “εχόντων και κατεχόντων”. Πρόκειται για την πλέον απροκάλυπτη έκφραση του παρωχημένου φιλανθρωπικού μοντέλου αντίληψης και επικοινωνίας της κοινωνικής συνθήκης της αναπηρίας,

Οι παραπάνω προδιαγραφές που ενδεικτικά παρατίθενται μας υποχρεώνουν να απευθύνουμε κάλεσμα σε όλους σας να συνδράμετε τον δίκαιο αγώνα μας που έχει σαν στόχους:
*Τον τερματισμό της συμμετοχής της Κυπριακής Δημοκρατίας σε επιχείρηση επίδειξης κοινωνικής ευαισθησίας που διοργανώνει μεγάλο τραπεζικό ίδρυμα
*Την άρνηση του ψυχολογικού εκβιασμού που συστηματικά οργανώνεται με επίκληση της κοινωνικής ευαισθησίας των πολιτών. Στην πράξη, η επικαλούμενη κοινωνική ευαισθησία των πολιτών επενδύεται στην ενίσχυση της «κονωνικής ευαισθησίας» ενός τραπεζικού οργανισμού τον οποίο οι ίδιοι οι Κύπριοι πολίτες θα κληθούν πολύ σύντομα να χρηματοδοτήσουν από το υστέρημά τους

Αρνηθείτε τον συστηματικό ψυχολογικό εκβιασμό και συμπορευτείτε στον δύσκολο αγώνα μας να μπει επιτέλους τέλος:

*Στην υπονόμευση μέσω προϊόντων όπως ο Ραδιομαραθώνιος της σύγχρονης προοδευτικής προσέγγισης και των σύγχρονων αντιλήψεων για την αναπηρία, που είναι πανθομολογούμενη και αποδεκτή από όλους τους μετέχοντες στο διεθνές και ευρωπαϊκό κεκτημένο.

*Στον εκφυλιστικό βομβαρδισμό της Κυπριακής κοινωνίας με πληροφορίες/διαφημίσεις προβολής των δήθεν επιτευγμάτων που αφορούν το «ύψος των εισπράξεων» των προηγούμενων Ραδιομαραθώνιων εκδηλώσεων και έχουν ως μοναδικό στόχο τη δημιουργία συναισθηματικής φόρτισης και εκμετάλλευσης των «φιλάνθρωπων» αισθημάτων.

*Στην "αξιοποίηση" του Ραδιομαραθωνίου από την Πολιτεία ως άλλοθι για τις δικές της χρόνιες ανεπάρκειες που αφορούν τη χρηματοδότηση και την κάλυψη δικαιωματικών αναγκών των ατόμων με αναπηρία.

*Στην προσβλητική για μιά σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα χυδαία και αγοραία διαδικασία "συλλογής/είσπραξης χρημάτων" κατά τη διάρκεια της κεντρικής περιόδου του Ραδιομαραθωνίου, όπως τη βιώνουμε μέχρι σήμερα και η οποία συμπεριλαμβάνει:

Τοποθέτηση και προβολή «τραπεζικών περιπτέρων/ταμείων» είσπραξης χρημάτων σε δημόσιους χώρους - μαζική συλλογή χρημάτων σε σχολεία, εκπαιδευτικά ιδρύματα και άλλους δημόσιους και ιδιωτικούς οργανισμούς - κυκλοφορία αυτοκινήτων «κουμπαράδων» συλλογής χρημάτων σε όλα τα χωριά της Κύπρου και γενικά στην ύπαιθρο - παρέλαση πολιτικών και άλλων δημόσιων προσώπων από τη δημόσια ραδιοτηλεόραση στα πλαίσια του Ραδιομαραθωνίου - αναρίθμητα τηλεοπτικά προγράμματα με επαναλαμβανόμενες ανακοινώσεις εισφορών και άλλων οικονομικών δωρεών από επώνυμους επιχειρηματίες – αλλεπάλληλες ανακοινώσεις αριθμών (χρηματικές εισπράξεις), που αυξάνονται με γοργούς ρυθμούς για σκοπούς εντυπωσιασμού και δημιουργίας του κατάλληλου κλίματος δήθεν ευαισθητοποίησης της κοινωνίας - εξευτελισμό "ανύποπτων" ατόμων με αναπηρία που χρησιμοποιούνται χυδαία ως ντεκόρ τη φιλανθρωπικής φιέστας – παρέλαση ασχέτων με θέματα αναπηρίας φιλανθρώπων κάθε είδους και προέλευσης, οι οποίοι εκφράζονται επί παντός επιστητού και αρέσκονται να χρησιμοποιούν χωρίς ίχνος προοδευτικής συνείδησης αλλά και με ασυνείδητη

δόση ειρωνείας φράσεις με απροκάλυπτο ρατσιστικό υπόβαθρο συχνότερη των οποίων είναι η σχετική με τις δήθεν «ειδικές ικανότητες» των «παιδιών», ωσάν η αναπηρία να συνιστά προσωπικό πλεονέκτημα!

.

Το αγοραίο φιλανθρωπικό προϊόν "Ραδιομαραθώνιος" επιβάλλει βίαια στην Κυπριακή κοινωνία στάσεις και αντιλήψεις προσβλητικές για τα άτομα με αναπηρία και τις οργανωμένες διεκδικήσεις τους συντηρώντας στερεότυπα και προκαταλήψεις ξεπερασμένες στον πολιτισμένο κόσμο εδώ και δεκαετίες. Οι συνταγές του κοινωνικού οίκτου και του επικοινωνούμενου δήθεν θαυμασμού για τα άτομα με αναπηρία δεν αποτελούν δείκτη κοινωνικής ευαισθησίας αλλά συντηρητισμού και οπισθοδρόμησης. Τα άτομα με αναπηρία δεν διεκδικούν κοινωνικό οίκτο ή προσφωνήσεις ψευτο-θαυμασμού, διεκδικούν πολιτικές ισότιμης κοινωνικής ένταξης. Ο Ραδιομαραθώνιος της Λαϊκής Τράπεζας των τεράστιων χρηματοδοτικών ελλειμμάτων με την συνεργασία της επίσημης Πολιτείας των διαχρονικών ελλειμμάτων κοινωνικής πολιτικής, υπονομεύει βάναυσα τις διεκδικήσεις μας. Θα αντισταθούμε! Σας θέλουμε αληθινά αλληλέγγυους, αληθινά κοινωνικά ευαίσθητους, αληθινά εθελοντές στο πλευρό μας.

http://www.truerespect.com.cy/index.php?option=com_content&view=article&id=487:2012-10-22-20-09-34&catid=37:2010-06-07-19-50-58&Itemid=62